

ละครชีวิตเรื่อง

" ผู้ครองชนก "

บทประพันธ์ ของ กุมุท จันทรเรือง

ถอดจากนวนิยายชิ้นเอกเรื่อง OF MICE AND MEN -----

----- ของ JOHN STEINBECK -----

แสดงทางสถานีโทรทัศน์ ในวันที่

รายนามผู้แสดง

ยอด

ใหญ่

หยิก

พุ่ม

โปรง

จรวาย

แคลว

พวง

และชาวบ้าน 3 - 4 คน

กำกับการแสดง โดย

กำกับบท โดย

บทสำหรับ

ผดองชนก

ดนตรีแบกราวนั ไซ่เพลงที่แสดงบรรยากาศ การแตกต่นหนีกระเจิดกระเจิง

ภาพยนตร์แบกราวน์ ถ่าย " ยอด " กับ " ใหญ่ " กำลังวิ่งโคดข้ามทุ่ง ลมลูกคลุก
 คลาน บางตอนดูเหมือนกัน เลี้ยวแอบตามพุ่มไม้ แล้ววิ่งต่อ มีคนกลุ่มหนึ่ง วิ่งกวาดตามมาขณะตัวอักษร
 ไต่เตล็ดผ่านมา มีข้อความ อาทิ

๖๖ ๖๖

บทประพันธ์ ของกมุท จันทรเรือง

ถอดจากนวนิยายชิ้นเอกเรื่อง of mice and men ของ John Steinbeck -----

เมื่อใกล้จะหมกข้อความใดเกิด ภาพยนต์ จมอยู่ข้างหลัง " บอด " และ " ใหญ่ " ซึ่งวิ่งตรงไปยังชายป่าที่มีแอ่งน้ำ หรือ ธารน้ำ ซึ่งจะเป็นที่มาของ นาคหนึ่ง

ฉากรูปร่าง - ฉากรูปร่าง Exterior เป็นป่าละเมาะมีแอ่งน้ำ มีที่พองจะรับร่างคนตกลงไปในน้ำได้
ยอดวัง เขามานั่งหอบอุณโคนต้นไม้ ใหญ่ลมตัวดวงจุ่มหัวลงไปในน้ำในห้วยอย่างแสนกระหาย

บอก - (คุณวยเลียงแกมหมอบ)

ยอด - (ดูควยเสีียงแกมหอบ) ใหญ่ พุทฺธิ - วิ่งมาเหนื่อย ๆ ตะกรุมตะกรามกึน
นำเขาไปมาก ประเดิ^๕ชว^๔ก็จุกตายเท่านั้นเอง

ใหญ่ - (วิกิคำขวัญส่งเสียงแสดงความพอใจ) แหม - ยั้งก็อยยังชั่วร้อนหน่อย
(กระพุ่มน้ำเล่น) แก่ไมกีนมั่งเรอะยอศ กินชี่ จืดสนิทคี จืดสนินนา

ยอด - (เอามือโบกเหวบนิ้วน้ำ) แหม - แหมออกหน้าบ๊ิด กินเข้าไปได้

ใหญ่ - (กระทุมน้ำ แลวส่งเสียงตีใจ) ดุขียอด - ยอด

ยอด - คอระไว

ใหญ่ - ฉันทาลูกคลื่นใด

- นี่หยุดเสียทีสิ กระเด็นขึ้นหน้าฉัน ก่อนจะกินมันต้องकुเสียก่อน (เอามือกวาด
 แหน) นี่ - ไหลแหนไปเสียก่อนอย่างนี้ แล้วค่อยคิม (ยอดก้มลงคิม แล้ว
 เงยหน้าขึ้นพูด) ที่จริงมันก็จัดสนิทดี เห็นจะไม่เป็นไร แต่น้ำในคิมมันไม่มีทาง
 ไหลไปทางไหน จำไว้นะใหญ่ อย่าคิมน้ำที่ไม่มีทางไหลไปทางไหน แต่ - ฮือ
 (ถอนใจ) อ้ายแกนะ อัยวาท่าน้ำอย่างนี้เลย แม่น้ำในท่อข้างถนนใน
 กรุงเทพฯ ก็คิมได้ ถ้าเกิดหิดขึ้นมา (ยอดเอามือรักน้ำดูหน้า) เวลา
 เห็นยลจะก่อ อัยาทะกรรมตะกรรมกินน้ำเข้าไปใหม่่มากนัก ยิ่งแควรอน ๆ
 อย่างนี้ไม่ดี

- ใหญ่ - (เสียงออย) ยอด
- ยอด - เฮอะ - เรียกทำไม
- ใหญ่ - นี่เราจะไปข้างไหนกันนะ - ไปทำไม
- ยอด - อ้าว - นี่ลืมเสียแล้ว เรื่องที่เกิดขึ้นเมื่อกันนะ แกล้มเสียแล้วโรอะ
- ใหญ่ - เรื่องอะไร
- ยอด - พุชโท - ข้างไหนได้สติอะไรเสียบ้างเลย นี่แกจว่าจะไรไม่ได้เลยเชียวโรอะ
- ใหญ่ - (เสียงออย) ฉันทิม โธ - ฉันทิมจริง ๆ ให้ตายชียอด ฉันทิมพยายามนะ พยายามที่จะไม่ลืม (เอามือเกาหัวตัวเอง) พยายามจริงจังจริง แต่ก็ไม่ออกเลย นี่ก็ออกแต่เรื่องกระต่าย
- ยอด - กระต่ายมากกระต่ายมอะไรกันอีกล่ะ แกนะข้างจว่าจะไรไม่ได้เสียเลยนอกจากเรื่องกระต่าย (ถอนใจ) เอาเถอะ ฟังนะ แล้วที่นี้จำใส่ใจหัวใจไว้ ที่หลังจะได้ไม่เกิดเรื่องเคียดรอนแกเจ้าผู้หนึ่งที่นั่งกระโปรงสีแดง ๆ คอกขาว ๆ ที่เดินผ่านราแถวบางดีเมื่อสักได้ไหม
- ใหญ่ - (ทวน) ผู้หนึ่งกระโปรงแดง ๆ คอกขาว ๆ ออ แล้วยังงี้ละ
- ยอด - แกลไปจับกระโปรงเขา ๆ ก็ร้องนะซี
- ใหญ่ - เฮอะ - ทำไมถึงร้อง
- ยอด - ถึงอธิบายให้แกยังงี้แกก็คงไม่รู้เรื่อง จำไว้เท่านี้ก็แล้วกันว่าที่หลังอย่าเที่ยวไป จุกกระโปรงผู้หนึ่งอีก รู้ไหม นั่นหยุกหยิก ๆ เอามือล้วงกระเป๋าทองเก่งทำไม มีอะไรอยู่ในกระเป๋าทองเก่งรี ไหนเอาออกมาดูซิ
- ใหญ่ - (อย่างอวดฉลาด) ในกระเป๋ามีอะไรเลย
- ยอด - (ชิงช้า) แล้วในมือล่ะ ซอนอะไรอยู่
- ใหญ่ - ไม่มีอะไรจริง ๆ ยอด สาบานได้
- ยอด - (คุ) เอามานี้ แม่มีขวากออกมา (เมื่อเห็น) เฮะ นั่นเอาลูกหนูมาทำเล่นทำไม หนูเป็นหรือหนูตาย
- ใหญ่ - ออ - หนูตาย แต่ฉันไม่ได้ขำมันคอกนะ สาบานได้ ฉันไม่ได้ขำมันหรอก ฉันทิมจะมันตายอยู่อย่างนี้
- ยอด - (คุ) เอามานี้
- ใหญ่ - (ออวอน) โธ - ให้ฉันเอาไว้เล่นเถอะ
- ยอด - (ทวาด) บอกว่าเอามานี้ (หยิบลูกหนูเหวี่ยงเข้ารกไป) นี่ขว้างทิ้งไปเสีย พนทุกข์พนร้อนไปที่ เอาหนูมาทำไม ไม่ได้ความเลย
- ใหญ่ - มันหยน ๆ มีอือ ฉันทิมชอบเอาหัวแม่มือลูบหลังมันเล่น
- ยอด - ไม่ได้ความ นี่หลังอย่านะ เออ - นี่ จำได้ไหมว่าเราเคยพูดกันไว้ว่าเราจะไปข้างไหนต่อไป
- ใหญ่ - (หัวเราะเบาและทำเสียงอวย ๆ) ฉันทิม
- ยอด - เออ หมกหวัง แต่เอาเถอะฉันจะบอกให้ เราจะไปรับข้างทำไร่ ที่บ้านไผ่ขาด เราได้ตกลงไว้กับนายจ้างเขาแล้ว จำไม่ได้รี

- ใหญ่ - เออ จริงซี แล้วไงละ
- ยอก - แล้วยังไงละ ที่ฉันสั่งแกไว้ว่าเวลาพบนายเขานะ ให้แกทำยังงี้
- ใหญ่ - (อย่างไขความคิทดทวน) ใหฉัน - ซ้า ใหฉัน - อ้อ ยืนอยู่เฉย ๆ ไม่พูดอะไรเลย
- ยอก - วิเศษ - คีมากใหญ่ เอาทองสียให้ฉันใจ จะได้ไม่ลืม
- ใหญ่ - (ทอง เบา ๆ) ฉันจะยืนเฉย ๆ ไม่พูดอะไรเลย ไม่พูดอะไรเลย ไม่พูดอะไรเลย
- ยอก - แล้วอย่าไปยุ่งเรื่องเคื่อครอน อย่างที่บางลี้เมื่อกันก็แล้วกัน
- ใหญ่ - เรื่องอะไร
- ยอก - โธ่เอ๋ย - จำไม่ได้เสียแล้ว (ถอนใจใหญ่) แกนะมันเป็นห่วงแหวนคอกัน อย่างหนักที่เคียวนะ โธ - นี่ถ้าเป็นลำพังตัวฉันคนเดียว ไม่มีแกเป็นห่วงอยู่ อย่างนี้แล้ว ฉันจะอยู่ที่ไหนก็อยู่ได้ กินที่ไหนก็กินได้ หางานทำที่ไหนก็ทำได้ หรือ จะหาเมียไว้สักคนก็อาจจะทำได้ (ถอนใจ) เฮอ แกนะแก
- ใหญ่ - เออ - ยอก นี่เราจะไปรับจ้างเขาตัดฟันไชมะ
- ยอก - เอละเป็นอันว่าแกจำข้อนี้ได้ แต่ฉันนี้เราอนคางอยู่ในป่านี้ก่อน ยังไม่ไปไหน ฉันมีเหตุผลที่จะต้องทำเช่นนั้น
- ใหญ่ - เอ - ถ้าไม่ไป แล้วเย็นนี้เราจะเอาอะไรกินละ
- ยอก - ไม่เป็นไร หากินเอาแถวนี้ก็ได้ นี่เห็นไหมต้นมันมีมือเสือมีถมไปช่วยกันซุกซี้ เอามีกเห็นบนนั้นแหละซุก
- ใหญ่ - (คีใจ) ต้นนี้ไซ้ไหม ต้นมันมีมือเสือ
- ยอก - ไซ้ - ซุกเข้าซี (เสียงใหญ่ซุกคินขรม ขณะซุกนั้น ยอกพูด)
- ยอก - ซุกได้ หัวมันแล้ว ก็ทำกิ่งไม้แห้ง ๆ มากอไฟ เวมันกิน
- ใหญ่ - ฉันชอบกินมันมีมือเสือจิมน้ำตาล
- ยอก - (กุ) ในป่าจะไปหาน้ำตาลได้ที่ไหน มานี่ฉันซุกเอง แยกไปเก็บเศษไม้แห้ง ๆ มากอไฟเถอะ (เสียงใหญ่วิ่งเหยียบใบไม้แห้งออกไปแล้วเสียงนวบหักกิ่งไม้แห้งอยู่ขรม และเสียงยอกซุกมันต่อไป คนตรีแซกแล้วแฉจากหายไป)
- ใหญ่ - มันนี้เวมแล้วหอมหอม แหม - ฉันชอบกินมันจิมน้ำตาล
- ยอก - (ทวาด) อูวะ อยู่ในป่าจะเอาน้ำตาลที่ไหนมา อะไรที่ฉันไม่มีแกจะเอาไอนั้นนะ โธ - นี่ถ้าฉันอยู่ของฉันลำพังตัวคนเดียว ฉันจะไม่ลำบากอย่างนี้เลย ฉันจะหางานทำมีค่าจ้างกิน แล้วไม่มีเรื่องเคื่อครอน เวลาอยู่กลางฉันจะไปเที่ยวไหนก็ได้ อยากจะถูละคอนไหนหนึ่ง เล่นบิลเลียดหรือเที่ยวผู้หญิงทำอะไรก็ได้ทั้งนั้น แล้วนี่ฉันได้อะไรได้แกมาเป็นตุ้มแหวนคอกัน ฉันจะทำอะไรก็ได้ทำไม่ได้ ได้งานทำที่ไร แกก็ช่วยใหฉันต้องถูกไล่ออกจากงานเร็ว ๆ เข้าต้องตุ้ตตุ้เหวระเห็ดกระเหินไปทุกหนทุกแห่ง เพราะแกคั้นไปก่อเรื่องร้ายขึ้น แล้วฉันนี้แหละต้องคอยตามช่วยแก

- อยู่ทุกลมหายใจเขาออก ฉันนะ จวนจะเป็นบ้าเพราะแกอยู่แลวนะ เคี้ยวนี้
พอเขาประคองก็อยากจะจับกระโปรงผู้หญิงอยากลองดูว่ามันเหมือนลูกหนูไหม
แล้วทุกครั้งมันก็เกิดเป็นเรื่องเค็ดรอนขึ้น ให้ตายซี ฉันอยากจะจับแกยัดเข้า
ไปในรูข้อมคอขยลูกหนูสักหมื่นตัว แกจะได้บีบคลำมันได้ตามความพอใจของแก
(พุกแล้วหายโกรธ) มันลูกแล้วจะกินก็กินซี
- ใหญ่ - (ประจบ) ยอด (ยอดไม่ตอบ) นียอด
- ยอด - อะไรอีกละ
- ใหญ่ - ฉันหลอกเล่นนะ
- ยอด - หลอกอะไร
- ใหญ่ - ฉันไม่เห็นอยากกินน้ำตาลเลย จริงนะ ถึงแม้จะมีถ้วยน้ำตาล อยู่ใกล้ ๆ มือฉันนี้
ฉันก็จะไม่เอามันจิ้มลงไปเป็นอันขาด
- ยอด - เอาเถอะ ถ้าเรามีน้ำตาลละก็ แกก็คงจะได้กินแน่
- ใหญ่ - ฉันไม่กิน ฉันจะให้ยอดกินคนเดียว น้ำตาลนะ ฉันไม่อยากจะให้
- ยอด - (นั่งครุ่นคิด) นึกถึงความสะดวกกายสบายใจที่ฉันจะได้รับ ถ้าไม่มีเป็นห่วง
คอยแขวนคอฉันอยู่ นึก ๆ ขึ้นมาที่ไรอยากจะคลั่งเพื่อเหลือประมาณ
- ใหญ่ - ยอดอยากให้ฉันไปเสียให้พ้นยังงั้นรี
- ยอด - แกจะไปข้างไหนได้
- ใหญ่ - ไคซี ไปอยู่ตามป่าตามเขาก็ได้ ฉันจะนอนใต้ต้นไม้
- ยอด - แล้วหิวขึ้นมาละ จะหาอะไรกินได้ แกไม่มีสมองแม่แต่จะหาอะไรใส่ท้องตัวเอง
- ใหญ่ - ฉันหาไคไม่ท้องกลัว ฉันไม่ต้องการของดีเคอะไรหรอก อย่างมันจิ้มน้ำตาลอย่าง
นี้นะ ฉันไม่เห็นต้องการ ไม่มีน้ำตาลก็ได้เวลารอนักโคคลงไปในน้ำ หนาวก็
เข้าผิงแดด หาลูกหนูไคฉันก็เล่นของฉัน ไม่ต้องมีใครมาคอยแย่งไปทิ้ง
- ยอด - (สงสาร) นอยใจที่ฉันบนว่าไซ้ใหม่
- ใหญ่ - ขอให้บอกคำเดียวว่า ยอดไม่ต้องการฉันละก็ ฉันจะไปทันที ไปอยู่ตามป่า
ตามเขา ตามประสาของฉัน
- ยอด - ฉันพูดเล่นหรือใหญ่ ไม่ตองนอยใจ ฉันอยากให้เป็นใหญ่อยู่กับฉันที่ไม่ให้เล่นลูกหนู
นะก็ เพราะแกคอยบีบมันตายหมด นี่เอาอย่างนี้ดีกว่า ฉันจะหาลูกหมาให้แก
ตัวหนึ่ง แกจะได้ลูบมันเล่น มันคงไม่ตายง่าย ๆ เหมือนลูกหนู
- ใหญ่ - (เห็นไคทำ) ถกไม่ต้องการฉันเมื่อไหร่ ขอให้บอกฉันคำเดียว ฉันไม่ทันที
ไปอยู่ในป่าแถวนั้นแหละ
- ยอด - ฉันอยากให้แกอยู่กับฉัน ปล่อยแกไป แกก็อดตายเท่านั้นเองก็ไมคี่ ไปนั่งซุ่มที่
ไหน พวกพรานสำคัญผิด เป็นอีแกง ก็จะต้องยิงแกกับซีฟไปเท่านั้นเอง แกไป
ตามลำพังของแกไม่ได้หรอก ฉันสัญญาไว้กับย่าก่อนแกสิ้นใจว่าจะไม่ปล่อยแกไป
ตามลำพังเป็นอันขาด
- ใหญ่ - ถ้างั้น เล่าเรื่อนั้นให้ฉันฟังชียอด เรื่องที่เคยเล่นนะ
- ยอด - เรื่องอะไร

- ใหญ่ - เรื่องกระต่ายนะ
- ยอด - เรื่องมันจ้ะเส้นแก๊งค์เขียววะ เอาเถอะ เมื่ออยากฟังก็จะเล่าให้ฟัง เอาซีมัน
เผาก็เย็นแล้ว ลงมือกินไปพลาง ๆ ก็ได้ (ทั้งสองลงมือกินมัน)
- ยอด - (พุคซัดถอยชักคำเป็นจังหวะ) คนคล้าย ๆ กับเรานี้เนี่ยมีอยู่มากที่หาหลักแหล่งไม่ได้
เป็นคนที่หาเหวที่สุดในโลก พงษาคณาญาติหรือก็ไม่มี สมบัติพื้นฐานแม้แต่หากระดิกก็
หาไม่ได้ ไม่มีอะไรแม้แต่อย่างที่จะยึดเป็นหลักได้เลย
- ใหญ่ - (ลิงโลด) ถูกแล้ว ถูกแล้ว ที่นี้พูดถึงกับตัวเราเอง ตัวเราเองนี่ว่าเป็นอย่างไร
- ยอด - แต่สำหรับตัวเราเองนี่นะ เราไม่เป็นอย่างนั้น เราไม่เหมือนกับคนอื่น เรามี
อนาคต เรามีเพื่อนที่จะคอยปรึกษาหารือกัน สำหรับคนอื่น ที่ต่างหากเกิดถูกจับติด
ตาราง ก็คงจะติดไปจนกระตุกๆ ไม่มีใครช่วยคอยเป็นห่วงเอาใจใส่ แต่สำหรับเรานะ
ไม่เป็นเช่นนั้น
- ใหญ่ - (สอดขึ้น) เราไม่เป็นเช่นนั้น เพราะอะไร เพราะฉันมีแกคอยเป็นห่วงดูแลฉัน
แล้วแกมีฉันคอยดูแลแก ไซ้ไหมละ (หัวเราะอย่างตื้นใจ) เอ้า เล่าต่อไปซียอด
- ยอด - แกเองก็ดูจำใจขึ้นใจแล้วนี่ เล่าเอาเองซี
- ใหญ่ - ไม่ได้หรอก ฉันลืมบางตอน เล่าต่อไปซีว่า แล้วจะเป็นไง
- ยอด - เอาละ แล้ววันหนึ่งเราก็จะรวบรวมเงินได้เป็นก้อนเป็นกำ เราหาซื้อที่ได้สักแปลงปลูก
บ้าน ลงทุนเลี้ยงวัว เลี้ยงหมู แล้วก็
- ใหญ่ - (สอด) ปลูกผัก เลี้ยงกระต่าย เล่าต่อซียอด เร็ว ๆ เข้าเล่าว่าในส่วนเราจะ
ปลูกอะไร แล้วกระต่ายในกรง แล้วเวลาฝนตก แดกออก เคืองหงาย แล้วเราจะ
ทำยังไงเล่าซียอด
- ยอด - แกรู้หมดทุกอย่าง ว่าไปเองซี
- ใหญ่ - ยอดเล่าดีกว่า ฉันเล้ามันฟังไม่เพื่อนยอดเล่า เล่าซี ว่าทำไมยอดถึงยอมให้ฉันเป็น
คนเลี้ยงกระต่าย
- ยอด - เราจะยกโรงผัก กั้นคอกเพาะกระต่าย ทำเล้าเลี้ยงไก่ เวลาฝนตกหนัก เราก็จะไป
นั่งพักเสียในบ้าน แล้วพูดว่า " งานรี ขอหยุดพักไว้ที " แล้วก็ไม่มีใครมาบังคับให้
เราต้องทำงาน กรวดฝน ถาตนาวนอย เราก็จะไปก่ไฟขึ้นในเตา นั่งผิงหรือต้มน้ำร้อน
กิน หรือไม่กินนอนฟังเสียงฝนตกกระแทกหลังคาและใบไม้สละบายใจเจ็บ ว่า พุคมาก
เหนื่อยชากระไรไม่เห็นได้ความเอาอย่างนี้ดีกว่า นี่ใหญ่พุงนี้ เวลาพบนายจางก้อ
ถ้าเขาถามอะไรแก แกจะทำยังไง
- ใหญ่ - (หยุกเคี้ยวมัน กลืนลงคอ) ฉันท - อ้า - ฉันท - อ้า ฉันทจะไม่พูดอะไรเลย
- ยอด - ดีมากใหญ่ ดูแกจะซีซีเรื่อย ๆ พอเรามีที่ของ เราแล้ว ฉันทจะให้แกได้เลี้ยงกระต่าย
แผนที่เคียว ความทรงจำของแกดีขึ้นมาก
- ใหญ่ - (พูมใจ) ฉันทจำได้ซี
- ยอด - (เอางานเอาการ) ฟังนี่ใหญ่ ฉันทอยากให้อ่านสถานที่นี้ไว้ ตรงที่เรานั่งกันอยู่เคียว
นี่นะ พอจะจำได้ไหมละ ที่เราจะไปทำงานอยู่โน้น หิงศาลหัวโน้น ไม่ไกลจากที่นี่
เท่าใดนัก

- ใหญ่ - ฉันจำที่ได้ ทำไมจะจำไม่ได้ ฉันยังจำว่าจะไม่พูดอะไรได้เลย
- ยอด - คืมาก พังนี่ะใหญ่ พังให้คี่ ถ้าแกไปเกิดมีเรื่องเค็ดครอน เช่น เรื่อง ร้าย ๆ เหมือนตอน ๆ นะ ฉันอยากไห้แกวิ่งมาที่นี้แล้วซ่อนตัวอยู่หลังพุ่มไม้นี้ เข้าใจไหม
- ใหญ่ - (ซ่า ๆ) ซอนตัวหลังพุ่มไม้
- ยอด - ซอนตัวหลังพุ่มไม้จนกว่าฉันจะมาตามหาแก เทานี้จะจำได้ไหม
- ใหญ่ - จำได้คี่ ซอนหลังพุ่มไม้จนกว่ายอดจะมา
- ยอด - แตแกจะต้องระวังไม่ให้มีเรื่องเค็ดครอนเกิดขึ้น ฐัใหม่ ถ้าทำไม่คี่ละก้อแกก็จชชวคได้เลี้ยง
กระต่าย
- ใหญ่ - ฉันจะไม่ให้มีเรื่องเค็ดครอน ฉันจะไม่พูดอะไรสักคำ
- ยอด - คี่แล้ว นอนเตอะ
(เสียงลมตัวลงนอน ใบไม้กรอบ)
- ใหญ่ - ยอด ง่วงแควเหรอ
- ยอด - อะไรอีกละ
- ใหญ่ - เราเลี้ยงกระต่ายหลาย ๆ สีนะ
- ยอด - (เสียงง่วง) เออวะ สีแกง เขียว สีเหลือง สีน้ำเงิน เลี้ยงมันสักแสนตัว
- ใหญ่ - เอาชนปุ๋ย ๆ นะ อย่างที่เคยให้ที่เขาคินนี้ะ
- ยอด - (ง่วง) เออ ชนปุ๋ย ๆ
- ใหญ่ - แตเอาเถอะ ถ้ายอดไม่ต้องการฉันเมื่อไหร่ละก้อ ขอให้บอก

ฉากที่สอง

- เป็นฉากภายในบ้านพักคนงาน ลักษณะฉากภายในบ้านพักคนงานนี้, กำแพงสามคน คานหนึ่งมีหน้าต่างไม่ต้องใหญ่นัก เห็นวิวภายในอกทนมสมควร ภายในส่วนหนึ่งเห็นเตียงนอนคนงานที่อยู่ในสภาพไม่สะอาดนัก ข้างฝาผนังวางของเช่นเสื้อผ้ามีกระจุก ยารักษาโรค หนังสืออ่านเล่นเก่า ๆ ที่ข้างฝาอาจจะมืรูป หิ้งนุ่นนอยหม่นนอย คัดออกจาก ผสพ. ติดข้างฝาไว้ ที่กลางห้องมีโต๊ะสี่เหลี่ยม เก้าอี้ พอนั่งไคสองสามตัว บนโต๊ะมีตะเกียง 1 ดวง ไฟปอกเก่า ๆ 1 สำหรับ ฉากนี้เริ่มเวลาประมาณ 10 โมงเช้า แดดสอดเขามาทางของหน้าต่างๆโดยประตูของเปิดเขามา ตาพุ่ม ชายชรา เดินเขามาก่อน แกเป็นคนค่อนข้างหลังค่อม แขนควน ถือไม้กวาด หนึ่งรักแร้มาควย เดินตามตาพุ่มเขามากมียอดและใหญ่ ซึ่งทั้งสองแบกถุง ใส่เสื้อผ้าตามเขามาควยเริ่มบท
- พุ่ม - ไหนว่าจะมาถึงตั้งแต่เมื่อคี่นี้เจ้านายเขาคอยเจาอยู่ เมื่อเขานดูหัวเสียนะ ที่ยังไม่เห็นเจาเขามา เพราะวางานเขากำลั้งชาคคน (ตาพุ่มเอาแขนข้างควน ซึ่งต่อควยไม้ชี้ไปทางเตียงนอนสองเตียงแล้วพูดค่อนั้นแหละเตียงขอเจา สองเตียงนั้นแหละ)
- ยอด - ไปที่เตียง เหวียงเครื่องหลังไปบนเตียงแล้วก็เอามือตบ ๆ ที่นอนซึ่งเต็มไปด้วยฝุ่น แล้วก็ไปตรวจดู ชั้นซึ่งวางของ หยิบเอาของสีเหลือง ๆ ขึ้นมามดูคอบทอ
- ยอด - วะ - นี่มันอะไรกันไว้ย
- พุ่ม - ก็ไม่รู้เหมือนกัน (ยอดอ่านที่ซอง) มาหา มาแมลงสาบ มาเรือดไร ทุกชนิด อะมะ

ไอเต๋ยงนี่ถ้าจะเก็บไปด้วยไอ ของโศโครกอย่างนี้ซิว่า ไม่ไหวจริง ๆ

พุม - เจาคนที่ไอเต๋ยงนี้เกานะ เป็นหัวหน้าช่าง เป็นคนสอาดอยู่ก่อนกินข้าวยังล้างมือเลย

ยอก - แดงโค่นเรือคักเสียหลังตายพรอม

ขณะที่ใหญ่เดินไปที่เต๋ยงของเขา เปิดเครื่องหลังเหวี่ยงลงบนเต๋ยงแล้วนั่งลง อาปากจ้องดูยอกอย่างสนใจ

พุม - เจาหัวหน้าช่างนะ เป็นคนละเอียดละออ ถึงแม้ว่าไอเต๋ยงจะไม่มีเรืออะไรเลยก็อดอายานะ ไปรยลงไปไม่ได้

ยอก - ฉันทึไม่แน่ใจนัก แล้วเขาออกจากงานไปเพราะเรื่องอะไรละ

พุม - ก็เหมือนกะคนอื่น ๆ ละ นึกอยากจะออกขึ้นมาก็อ้างว่าอาหารไม่ถูกปากบ้าง เบื่องานอย่างนี้บ้าง อยากขายไปเรื่อย ๆ ในทำนองนี้ละ

(ระหว่างที่ยอกกับใหญ่จัดแจงเต๋ยงนอนของต่าง ๆ)

ยอก - เจาของบาน เจานายนะ ชื่ออะไรนะ

พุม - ผู้ใหญ่แกลว เขาเป็นผู้ใหญ่บาน เป็นคนมีเงินละ

ยอก - จิตใจเป็นยังไง

พุม - งานก็ เงินก็ ไม่มีอะไร (ขณะนั้นประตูเปิดออก ผู้ใหญ่แกลวเดินเข้ามา) เฮย- เจานายเขามาแล้วโว้ย (ยอกยกมือไหว้ ใหญ่ไหวตาม)

แกลว - ฉันทึเขียนหนังสือบอกเจ้าแกลวถึงว่าต้องการคนงานสองคน เริ่มงานเช้าวันนี้ แกลวหนังสือมาจากเจ้าแกลวหรือเปล่า

(ยอกหลวงกระเป๋ายีบเศษกระดาษส่งให้แกลว แกลวอ่านแล้วก็พูดว่า ...)

แกลว - อ้าวในนี้ก็บอกไว้แล้ววว่า แกจะต้องเข้ามาทำงานให้ทันเช้าวันนี้

ยอก - (ก้มหน้ามองดูเท้าของตน) คนขับรถเมล์ ส่งเราลงผิดที่ตองเดินมาทั้ง 10 กว่ากิโล ตอนเช้าจะหารถตอมมาที่นี้ก็หาไม่ได้

แกลว - เช้าวันนี้ เราตองส่งคนไปทำงาน ซากไป 2 คน จะส่งเจ้าไปเดี๋ยวนี้ก็คงจะไม่มีประโยชน์อะไรแล้ว รอไว้อาหารเย็นดีกว่า

(แกลวหยิบสมุดออกมาจากกระเป๋า เอาดินสอมาจกดชื่อ เต๋ยงของคนงาน และปลายดินสอเขาที่ปาก แกลวถาม) แกชื่ออะไร

ยอก - ยอก ยอก เอี่ยมเอม

แกลว - แล้วอีกคนนั้นละ ชื่อไร

ยอก - เขาชื่อใหญ่ ใหญ่ สมทรง

(แกลวจดชื่อคนทั้งสองลงในสมุด)

แกลว - เจาเคยทำงานที่ไหนมาก่อน

ยอก - ที่ลำนารายณ์นั่นแหละ

แกลว - แล้วแกลว (หมายถึงใหญ่)

ยอก - เขาก็ทำงานที่นั่นเหมือนกัน

แกลว - เจาหมอนึกไม่ไรคนช่างพูด

ยอก - ถูกแล้ว เขาไม่ไรคนช่างพูด ทำงานแข็งยังกะควายเนะ

- ใหญ่ - (ยิ้มกับตัวเองพร้อมกับเลียนคำพูดของยอด) แข็งแรงยังกะความเนะ
- ยอด - (หันไปจ้องตาเขม็งที่ใหญ่ ใหญ่ดำนึ้กตัว กับหัวดวงดำควยความละเอียดที่ลึบคำสั่งของยอด)
- แคลว - ฟังนี่เจ้าใหญ่ แกทำอะไรบ้าง
(ใหญ่ตกใจเมื่อถูกตั้งคำถาม พยายามหันเข้าหายอดเพื่อให้อยู่)
- ยอด - เขาทำอะไรทุกอย่าง ให้เขาลองซิเขาทำได้ทั้งนั้นละ เรื่องแบก ๆ หาม ๆ ละต้นคั้งนั้น
- แคลว - (หันไปทางยอด) เอ ทำไมไม่ให้หมอนั้นตอบคำถามของมันเองแกมีลัษณคมในอะไรอยู่หรือ
- ยอด - ฉันหมายถึงว่าเขานะไม่ใช่คนฉลาด แต่เขาเป็นกองงานที่แข็ง ของหนักขนาด ร้อยกว่ากิโล บางทีถึงสองร้อยกิโลยกไหวนะ
- แคลว - อ้อ แกนี่เป็นโสมภพประจำตัวเขาหรือ แกมีส่วนโคได้เสีย แบ่งส่วนแบ่งคางาเขาซิ
- ยอด - เปล่าเลย ฉันไม่ทำยังงั้นหรอก
- แคลว - เกิดมาฉันก็ไม่เคยเห็นใครที่จะสอดเอาตัวเข้าไปยุ่งกับเรื่องของคนอื่นมากเท่าที่แกมีกะเจ้าหมอนี่
- ยอด - เราเป็นญาติกัน เป็นลูกพี่ลูกน้องกัน ฉันสัญญากับแม่ของมันว่าจะดูแลเอาใจใส่เจ้าหมอนี่เมื่อตอนเด็ก ๆ นะ เจ้าหมอนี่มันถูกฆ่าเตะที่หัว แต่เขาก็ไม่เป็นอะไรมาก เพียงแต่ไม่ค่อยฉลาดเท่านั้น แต่เขาจะทำทุกอย่างที่เราบอกให้เขาทำ
- แคลว - ก็คือแล้ว งานของเราก็ไม่ต้องการคนที่สมองใสเท่าไรนัก ขอให้มีแรงทำงานดี ๆ ก็แล้วกัน เอาละ เจ้ายอด ถึงยังงี้ก็ดี ฉันจะต้องจับตาคุแก ทำไมแกถึงออกจากงานที่ลำบากรายวันเสียละ
- ยอด - ก็งานมันเสร็จก็หมดงาน
- แคลว - แกทำอะไรกันที่นั่น
- ยอด - เขาว่าจ้างเราซุกคุ ระบายน้ำ
- แคลว - คือแล้ว แตอย่าแสดงอะไรว่ามีเรื่องอวดฉลาดหน่อยนะ ไม่มีใครสามารถจะตบตาฉันได้หรอก เอาละ คึ้นนี้หลังจากกินข้าวเย็นแล้ว เขาจะทำงานกันต่อแกไปพบกับหัวหน้างานที่ชื่อ นายโปรง นะ
- ยอด - นายโปรง
- แคลว - ใช่แล้ว นายโปรง เป็นคนรูปร่างสูง ๆ ใหญ่ ๆ หนอย เจ้าจะพบเขาเวลากินอาหารค่ำ (แคลวเปิดประตูจะออก แตะกอนออกไคหันมตจของคนที่สองอย่างพิณิจพิจารณาอยู่ครู่ใหญ่ แล้วก็ออกจากประตูไป เมื่อเสียงฝีเท้าคอยทางหายไปแล้ว ยอดก็หันมาเล่นงานใหญ่)
- ยอด - ไหนแกว่าแกจะไม่พูดอะไรซักคำนี้ังใจละ แหม - อคขยายชี้เท้าออกมาไม่ได้ คืไม่ก็ชวดไคงานกัน
- ใหญ่ - (รู้สึกกระวนกระวายที่กระทำผิด) ฉันลืมไปยอด
- ยอด - ลืม แกก็คิดแต่แกตัวว่าลืม แล้วทุกทีที่แกลืม ฉันก็ต้องลำบากหากทางออกใหม่ทุกที (ยอดทิ้งตัวนั่งลงบนเตียง) แล้วตั้งแต่นี้ไป เขาก็จะจับตามองคุเรา ขอให้ระวังหุบปากแกไว้ให้คึ้นนะ (หึงสองเงียบอยู่ครู่หนึ่ง)
- ใหญ่ - ยอด

- ยอก - อะไรอีกละ
- ใหญ่ - เอะ ฉันทึ่เคยถูกมาเตะที่หัวควยเหร่อยอก
- ยอก - ถ้าแถเคยถูกมาเตะหรือถูกกระที่บ้ำก็จะเป็นการดีไปน้อยที่จะทำไ้คนอื่นไม่ตองพลอย
ลำบากอยู่กับแถเหมือนอย่างที่ต้องลำบากอยู่เวลานี้
- ใหญ่ - แลวแถว่าฉันทึ่เป็นญาติของแถเหรอ เป็นลูกพี่ลูกน้องกันยังงั้นเหรอ
- ยอก - ใหญ่ไ้ควยเตะว่านั่นมันเป็นคำโกหก ฉันทึ่ก็ใจอยุ่ที่มันเป็นการโกหก เพราะถ้าว่าแถ
เกิดเป็นวงศ์าคณาญาติของฉันทึ่จริง ๆ เข้าละก็ ฉันทึ่แขวนคอตายเสียดีกว่า
(ยอกรู้สึกตัวว่ามีใครแอบมีใครแอบฟังที่ประตูกลับเข้าไปเปิดประตู) อ้อนี่แถมาแอบ
ฟังอยู่เหรอ
- พุ่ม - ฉันทึ่เพิ่งเดินเข้ามา ไม่ได้ยินเรื่องอะไรของแถเหรอก ว่ายังงี้ แถรู้สึกว่าเจ้านายนะ
เป็นยังงี้
- ยอก - ฐเป็นคนตรงไปตรงมาดี
- พุ่ม - เขาเป็นคนดีอยู่เหรอก แถทำความเข้าใจดี ๆ กะเขา ก็คงไม่เป็นไร
(ขณะนั้นหยิกก็เดินเข้ามาในห้องพักของตงงาน)
- หยิก - เห็นพอของฉันทึ่ไหม ตาพุ่ม
- พุ่ม - เมื่อกลับมาตึ่ แถเด๋วนี้ดูเหมือนจะเดินไปทางครัว
- หยิก - ออ - เจาตองคนนีเป็นคณงานใหม่ไซ้ไหมละ
- พุ่ม - ไซ้ - เฮ้ย แถสองคนนีรู้จักกับลูกของนายเสี่ยชิ ชื่อคุดหยิก
อา - เจานชอยยอก แลวเจานนนะ
- ยอก - ชื่อใหญ่
- หยิก - ไ้หม้นตอบของมันเองชิวะ
- ยอก - มันเป็นคนไม่ขวางพุก
- หยิก - อูะ - เวลาคนพุกควยมันตองตอบชิวะ นั้งเป็นเบืออยู่ไ้
- ยอก - เรามากวยกัน
- หยิก - (ทำเสียงแถก) ออ - หมายความว่าเจาไม่ยากไ้เจายักข้ใหญ่ไ้มันพุกกับช้ายัง
งั้นโรอะ
- ยอก - จะไ้หม้นพุกก็ไ้ เอา - พุกขี้เจาใหญ่
- ใหญ่ - อ้อ - อ้อ เราเพิ่งมา
- หยิก - ที่หลังจำไ้ว้นะ เวลาใครเขาพุกควยละตองตอบชี้ คนแถวนี้จะมาทำจองทองกับฉันทึ่ไ้
(ลูกคาม) เข้าใจไหม - (กระแทกเท้าออกประตูไป)
- ยอก - แหม - อายหมอนี่พาทางกวนเหลือเกิน
- พุ่ม - เขาเป็นนักมวย เคยขึ้นเวทีมาแถว้นะ
- ยอก - จะเบ๊อะไรก็ข้างเด็ก แถอยามายุงกับเจาใหญ่เข้าก็แล้วกัน เอ ทักไ้มันถึงแสดง
ทาสวาท ๆ กวน ๆ กับเจาใหญ่ก็ไ้ไม่รู้
- พุ่ม - อ้าว - เรื่องมันเป็นยังงี้ หยิกนะก็เหมือนกับคนตัวเล็ก ๆ โดยมากที่เกลียดคนตัวโต ๆ
ชอบหาเรื่องวิวาทกับคนโต ๆ เพื่อสำเแงแถว่าตัวนะเล็กก็เล็กพริกขี้หนู ซึ่งสามารถ

จะปรามคนโต ๆ ไฉนแหละ เรื่องมันเป็นอย่างนี้

ยอศ - ลักษณะอย่างนี้ดูเหมือนเขาเรียกว่าปมคอย ปมเชื่องอะไรนี่จะอย่างไรก็ดี เจ้าหยิกก็
ไม่ควรจะมายุ่งกับเจ้าใหญ่ เจ้าใหญ่เนี่ยมันไม่เคยหัดมวยมาจริงจังหรอก แต่ล้ามันหนักเหลือ
เกินเจ้าหยิกขึ้นมายุ่งกับมันละก้อจะต้องเจ็บตัว

พุ่ม - เรื่องมันยาก นอกจากมันถือว่ามันเป็นลูกของนายแล้ว ใครจะต่อยกับมันก็ได้ประโยชน์
อะไร ถ้าคนโตมันชกคืบลงไป มันก็ปรักปรำว่าคนโตชกแตกคนเล็ก เพื่อดามันปรามไอ้คน
โตกว่าได้ มันก็จะคุยทับถมว่า ฮี - นี่ไม่ใช่ฝีมือพอร์ - แต่ ที่ฉันเลื่อมานี้ อย่าเที่ยว
พูดไปนะ ภูเขาคูเขาจะกัดฉันแน่เชียว

ยอศ - พัง ๆ แล้วฉันยังไม่ชอบหน้าเจ้าหมอนมากขึ้นทุกที อายคนเล็ก ๆ ที่แฉกท่าเหมือนแมลงป่อง
ชูแต่หางเองอา อวดอวดฤทธิ์นี้ไม่ถูกเสนกับฉันแน่

พุ่ม - แหม - คึงแต่โคเมียบคนใหม่มา มันยิ่งปองขึ้นอีกหลายสิบเท่า

ยอศ - อ้อ - สำแดงเดชอวดเมียบ เมียบหมอนนี่สววยเหระอะ

พุ่ม - สววย - แด

ยอศ - แดอะไร

พุ่ม - ชอบทำหูทวนตา

ยอศ - เพิ่งไฉนใหม่ ๆ ทำหูทวนตากับคนอื่นแล้วเหระอะ

พุ่ม - ฉันเห็นทำหูทวนตากับนายโปรงหัวหนาคงงาน เจ้าหยิกมันไม่รู้อะไรว่าเมียบมันจะ
เล่นตากับนายโปรง แล้วมันก็เล่นตากับเจ้าพวง คงงานพุ่ม ๆ ที่นี่อีกคนหนึ่ง

ยอศ - เอ - ถ้ามันจะสนุกเสียแล้ว

พุ่ม - นี่รู้ไหม ยอศ ฉันคิดว่าผู้หญิงที่เจ้าหยิกไปควาเอามานี้แหละ ถ้ามันไม่ใช่คนคีนักทรอก
แล้วอย่าพูดไปนะ ถ้าเรื่องกระพอนเขาหาเจ้าหยิกจะก้อ ฉันแน่เชียว วาง ๆ ที่
ลองดูเอาเองเถอะว่าเป็นผู้หญิงชนิดไหน ฉันจะต้องไปโรงครัวหนอย ไปละนะ

(ออกประตูไป)

ยอศ - นี่ใหญ่ ฉันรู้สึกหัวน ๆ พิกควาแค้นนี้จะก้อเกิดเรื่องกับเจ้าหยิก อายคนแบบนั้นฉันเคย
เห็นมาก่อน นี่มันมาชูแก็ แล้วมันรู้ว่าแกชกจะปอด ๆ มันอยู่ อีกไม่ช้าทรอก มันจะ
ตองหาโอกาสชกปากแทน

ใหญ่ - (ใจเสีย) ฉันไม่ยากมีเรื่องเคียดกรอน (วิ่งวอน) โห - อย่าให้เขามาชกฉัน

ยอศ - ฉันเกลียดอายมณุษย์ชนิดนี้ เคยเห็นคนจำพวกนี้มามากเหมือนนางตาพุ่มว่า มันได้
เปรียบเราทั้งขึ้นทั้งล่อง (หยดกตินิดหนึ่ง) แล้วตามันมายุ่งกับแก เราจะต้องเคียด
กรอนแน่ ไม่มีปัญหาเลย เขาเป็นลูกของนาย พังนี่ใหญ่ แกลงพยายามเลี้ยงให้ทางเจ้า
หมอนนั้นให้มากที่สุดเท่าที่แกจะทำไคอย่าพูดกับมัน ถ้ามันเข้ามาในห้องนี้ แกก็ลุกไปนั่ง
เสียสุดมุมห้องให้ไกลไปเชียว ทำยังงี้ไคใหม่ใหญ่

ใหญ่ - ฉันไม่ยากมีเรื่องเคียดกรอน ฉันไม่ไคทำอะไรให้เขาเนี่ย ทำไมเขาจะมาหาเรื่องฉันละ

ยอศ - (ถอนใจ) ขวยไคได้ มันคงจะหาเรื่องก่อการวิวาทกับแกเข้าสักคราวหนึ่ง แต่แก
จะต้องพยายามเลี้ยง ไม่วิวาทกับมัน จำไว้ให้คีนะ

ใหญ่ - ยอศ ฉันจะไม่พูดอะไรสักคำ (เงียบไปครู่หนึ่ง) - นี่ - อ้า ยอศโกรธฉันไหม

- ยอด - ฉันไม่โกรธแกหรอก แต่ฉันไม่ชอบใจเจ้าหยิก เรามาทำงานที่นี่ก็เพื่อหวังจะได้เงินสัก
ก้อนหนึ่ง อย่างน้อยสักสามสี่ร้อยบาท (เสียงเฉียบขาด) แกเลี้ยงให้ทางเจ้าหยิก
นะใหญ่
- ใหญ่ - ยอดท ฉันจะไม่พูดอะไรสักคำ
- ยอด - อย่าให้มันได้โอกาสหาเรื่องกับแก - แต่ - ถ้าหากว่าอายุมันมันชกแกเขาจะก่อ - อ้อ
ให้มันกินเสียบ้าง
- ใหญ่ - ให้มันกินอะไร
- ยอด - ช่างเถอะ - ช่างเถอะ แล้วฉันจะบอกแกที่หลังก็แล้วกัน นี่ใหญ่ ถ้าแกเกิดมีเรื่องเดือด
ร้อนขึ้น แกจำได้ไหมว่าฉันสั่งให้แกทำอะไร
- ใหญ่ - (อึ้งกิดหนานิ้ว) ถ้าฉันเกิดเรื่องเดือดร้อนขึ้น แกก็จะไม่ให้ฉันเป็นคนเลี้ยงกระต่าย
- ยอด - ไม่ใช่อย่างนั้น มันอีกเรื่องหนึ่ง จำได้ไหมว่า เมื่อคืนนี้เรานอนค้างอยู่ที่ไหน ริมห้วย
นั่นใจละ
- ใหญ่ - ออ - ฉันจำได้ละ (ลิงโลด) ฉันจำได้ละ ฉันจะไปที่นี่แล้วไปนอนอยู่ในพุ่มไม้
- ยอด - ซอนอยู่จนกระทั่งฉันมาเรียกแก อย่าให้ใครเห็นแกเป็นอันขาดซอนให้ดี ซอนในต้นไม้
ริมห้วยนั่น ทองเสียให้ชื่นใจ
- ใหญ่ - (ทอง) ซอนในพุ่มไม้ริมห้วย ซอนในพุ่มไม้ริมห้วย
- ยอด - ถ้าหากว่ามีเรื่องร้ายเกิดขึ้น
- ใหญ่ - ถ้าหากว่ามีเรื่องร้ายเกิดขึ้น
- ยอด - นั่นแหละทองให้ชื่นใจ จะได้ไม่ลืม
(จรวยศรี เขามากระแอม สงเสียงอยู่ห่างไม้ค)
- จรวย - (หางไม้ค) ฉันมาตามหาหยิก
- ยอด - เขาไปแล้ว ไปเมื่อกี้เอง
- จรวย - ออ - เธอเป็นคนงานใหม่ที่เพิ่งมาถึง ไช้ไหมอะจะ
- ยอด - ไช้
- จรวย - (กรีดกราย) บางทีหยิกเขาก็มาที่นี่
- ยอด - (หวน) แต่เดี๋ยวนี้เขาไปแล้วละ
- จรวย - ถ้ายังงั้นฉันก็เห็นจะต้องไปตามเขาที่นั่น (แสดงจริต) นี่แน่ะจะพอกคนนี่ ถ้าบังเอิญเห็น
ละช่วยบอกตอควยว่า ฉันเที่ยวตามหาเขาอยู่ (จริต) คงไม่มีใครว่าไคะนะที่เมียเที่ยว
ตามผัวฉันไปละนะ (ประทุปิด เสียงจรวยพุกนออกทอง) ใจจะพอกโปรง
- โปรง - (หางไม้ค) ใจแมคนสวย
- จรวย - ฉันเที่ยวตามหาหยิก
- โปรง - แน่หรือ เห็นไปในเรือนเมื่อคืนเอง
- จรวย - รุ่ยพอกโปรงละก้อ ไปก่อนนะจะพอกหนุ่มน้อย
- ยอด - พูหญิงอย่างนี้เองที่เจ้าหยิกเอาทำเมีย
- ใหญ่ - สวยจัง
- ยอด - โจ่งครึมเหลือเกิน รูปร่างนี้ค่าตัวมันคงไม่ถึง 20 บาท

- ใหญ่ - (ถอนใจ) เฮอ - สวยจัง
- ยอด - นี่ - นี่ - นี้อ่าเขียวนะ อย่าไปแตะทองผู้หญิงคนนั้นไม่ได้ ผู้หญิงคนนี้นะ ใหญ่ไว้แตะ วาษาพิษที่เคียว จะนำตารางมาสู่เราขายเหลือเกิน อย่าเขียวนะ อย่าได้ไปแตะทอง เป็นอันขาด
- ใหญ่ - ฉันไม่ชอบที่นี่เสียแล้ว ถ้ามันไม่ดีแน่ ไปอยู่ที่อื่นกันดีกว่า
- ยอด - เราทองทนไปก่อน พอให้มีเงินติดตัวบ้างเล็กน้อย ฉันเองก็รู้สึกไม่สบายใจ พอมีทุน สักหน่อยบางที่เราจะลองไปมทชัย ไปรับจ้างเขาแจวเรือทำโป๊ะ บางที่อาจจะเก็บ เงินไ้บ้าง
- ใหญ่ - (กระตือรือร้น) ไปเหอะยอด อย่าอยู่เลย ที่นี่ถ้ามันไม่ไ้การแน่
- ยอด - เราจะทองอยู่ไปก่อน เฮ้ย เจียบก่อน เสียใจใครเขามาแนะ (ไปร้งกับพวงเขามา)
- ไปร้ง - แหม - ในนี้มีคจังเลย มองไม่เห็นอะไรเลย อ้อ - นี่พวกแกที่มาใหม่ใช่ไหมละ
- ยอด - ไ้
- ไปร้ง - พวกแกเคยฆ่าฟันมาก่อนรึ
- ยอด - เคย ไม่เห็นลำบากอะไรนี่ แล้วยังเจ้ายักษ์ใหญ่ที่นั่งอยู่นั้นมันทำได้สองเท่าของคน ธรรมดา
- ไปร้ง - แกสองคนนี่ไปไหนมาด้วยกันเสมอซี
- ยอด - ถูกแล้ว เราคือยเอาใจใส่ดูแลซึ่งกันและกัน เจ้านั้นนะปัญญามันค่อนข้างจะตีบสักหน่อย แต่พูดถึงงานแล้วดลกอหาตัวจับยากนิสสัยเรียบรอยดี เสียแต่ไม่ฉลาด เรารู้จักกันมานาน แล้ว
- ไปร้ง - คนที่จะคบกันนาน ๆ นะหายาก นี่รู้จักกับพวงเขาเสียซี
- พวง - ถูกละ ฉันชื่อพวง แลวแกละชื่ออะไร
- ยอด - ฉันชื่อยอด ส่วนเจ้านั้นชื่อใหญ่
- พวง - ยินดีรู้จัก แหม - แกตัวใหญ่มั่นใหญ่สมชื่อ
- ไปร้ง - วันนี้ช่วยระมัดเขียว โคนคนไม่ล้มทับไอ้ทูบหลังหัก แหมสงสารเหลือเกิน ร้องโหย หวลกรวญครางเหลือเกิน
- ยอด - อายทูบนี้หมาเรอะ
- ไปร้ง - ถูกแล้ว หมาของฉันเอง เสียมาตั้งแต่เล็ก ๆ ฉันรักมันมาก ฉลาดเสียด้วย
- ยอด - มีหวังรอดไหม
- ไปร้ง - ไม่มี ฉันยังมันตายเสียเมื่อครุ่นเอง
- ยอด - อ้าว - หมาของแกทำไมยังมันเสียละ
- ไปร้ง - หนสงสาร - เห็นมันทรมานต่อไปไม่ได้ คงไม่บาปกรรมหรือที่ช่วยให้มันพ้นทุกข์ไป มายังมันคงครวญครางทรมานไปอีกหลายชั่วโมงกว่าจะตาย คนเรานี้บางที่ค้องใจ แข็ง (ถอนใจ) เฮอ - เกราะหักที่มันมีลูกไว้ให้ 5 ตัว ยังเล็ก ๆ อยู่เลยเห็นจะ ค้องขอปันนมยายปูกให้มันกิน
- พวง - นี่แกจะเอาไว้ทั้ง 5 ตัวเขียวเรอะ

- โปรง - ยังไม่รู้ใคร ถ้ามีใครชอบบ้างที่ก็จะให้เขาไป เอ- ถึงเวลากินข้าวแล้วไปโรงครัว
กันเถอะ
- ยอด - พวกแกไปก่อนประเดี๋ยวก็จะตามไป (โปรงกับพวกออกประตูไป)
- ใหญ่ - ไค่ฉินไหมยอด ไค่ฉินไหม
- ยอด - ไค่ฉินแล้ว เอาเถอะใหญ่ ฉันจะขอเขาให้แกสักตัวหนึ่ง
- ใหญ่ - เอาตัวคาง ๆ นะ สีขาวสีน้ำตาล
- ยอด - ไปกินข้าวเถอะ ฉันไม่รู้เขาจะมีตัวสีขาวสีน้ำตาลหรือไม่
- ใหญ่ - รีบขอเขาหน่อยนะยอด เดี่ยวเขาจะเอามันให้ใครไปเสียก่อน
- ยอด - เอาเถอะ ลูกฉันไปกินข้าวก่อน
(เสียงประตูเปิด หยิกเข้ามา)
- หยิก - พวกเองเห็นผู้หญิงผายเขามาทางนี้ไหม
- ยอด - ออ หยิก เอ๋ย คุณหยิก เห็นเมื่อสักครู่ช้างโหมงมาแล้วเห็นจะได้
- หยิก - มาทำไมที่นี่
- ยอด - (ทำเสียง) เห็นว่ามาเที่ยวตามหาคุณอยู่
- หยิก - แล้วออกไปทางไหนรู้ไหม
- ยอด - ไม่รู้ ฉันไม่ได้เอาใจใส่
- หยิก - คีละ (กระพือเท้านัดักประตูปิดแล้วออกไป)
- ยอด - รู้ไหมใหญ่ ชักหัวน ๆ ว่าตัวฉันเองอาจจะต้องรับมือกับเจ้าหมอนี่ แหม - ไม่ถูกชะตา
เสียเลย ให้ตายซี ไปเถอะเดี่ยวไม่มีอะไรเหลือ
(โฆษณา - เปลี่ยนเวลา)

ฉากเดียวกับฉากที่สอง

- คืนรุ่งขึ้น เมื่อคนงานกินอาหารเสร็จแล้ว ก็กลับมวนอนพักผ่อนยังห้องพักของตน
ในห้องเดียวกันนี้มียอด ใหญ่นายพวง กัยตาพุ่ม นิ่งคุดกันอยู่ (บางคนอาจจะเดิน
ทอดไปอยู่ พอดีหยิกโผล่เข้ามา
- หยิก - พวกแกที่นั่งอยู่ที่นี่นะ เห็นเมียฉันไหม ๑
- พวง - ไม่เห็น
- หยิก - (กวาดสายตารอบ ๆ ห้องครู่หนึ่ง) เอ้า นี่เจ้าโปรงหายไปข้างไหน
- ยอด - ไปที่ยุ้ง เห็นว่าจะไปสู่มไฟไคควาย
- หยิก - ไปนานแล้วเรอะ
- ยอด - สัก 5 หรือ 10 นาที
- หยิก - คีละ ต้องไปดูเสียหน่อย (กระแทกประตูออกไป)
- พวง - ตามไปโว้ย บางทีจะได้คุมว ย โอ้หยิกนี่ชักกำเริบ ถึงกลางกับจะประมือกับพี่โปรง
เจ้านี่ไม่รู้จักพี่โปรงเสียแล้ว
- ยอด - มันคงนึกว่าเมียของมันจะกำลังคุยอยู่กับพี่โปรงยังงั้นละซี

- โซ - ฉันนะเป็นคนมีแขนข้างเดียว มาเสียแขนเสียข้างหนึ่งทีนี่ เพราะตกต้นไม้ เขา
เขาทำขวัญให้ฉัน 250.- บาท แล้วฉันก็เก็บได้อีก 150.- บาท รวมกันเป็น
400.- บาท นี่ถ้าฉันขอมีหุ้นส่วนควยฉันมีไท่แกได้ 400.- บาท ฉันทำอะไรก็ไม่ค่อย
ไหว เพราะร่างกายไม่สมบูรณ์ประกอบ อายุก็มาก แต่ฉันอาจช่วยแกหุงหาอาหาร
เลี้ยงไก่ รกน้ำผักอะไรนิด ๆ หน่อย ๆ ก็เห็นพอจะได้อะไร
- ยอด - เอ - จะต้องคิดกันก่อน เราเคยคิดกันว่าจะมีแต่เพียงสองคน คือใหญ่กับฉัน ไม่เคย
คิดว่าจะมีคนอื่นมารวมควย
- พุ่ม - ฉันยินดีจะทำพิธีกรรมยกส่วนของฉันให้พวกแกเมื่อฉันตายไปเพราะฉันเองก็ไม่มีความ
ศรัทธาในศาสนาใด ๆ พวกแกมีทุนอยู่แล้วสักเท่าไรละ บางทีเราอาจจะลงมือทำกันทีเดียว
นี่ก็ได้
- ยอด - สองคนมีติดตัวอยู่ 10 บาท พอดี ๆ เอ - แทะว่ะปลาย เดือนนี้ใหญ่กับฉันจะได้อะไรจาก
คนละร้อยบาท สองคนรวมกันเป็นสองร้อยบาท แล้วตาพุ่มมีอยู่แล้ว 400 ก็จะได้รวมกัน
ได้เป็น 600 ทีนี้เขาจะขายให้เรา 1,000.- บาท เราขาดเงินอีกเพียง 400 บาท
เท่านั้น (คิด) เอาอย่างนี้ไหมละ เราเอาเงิน 600 ไปผ่อนชำระเขาก่อน แล้ว
ส่งใหญ่กับตาพุ่มไปอยู่ที่นั่นก่อน ส่วนฉันคงอยู่ทำงานต่อไป สะสมเงินเข้าอีกสักห้าเดือน
ก็จะขึ้นหนี้โคหมด (ลิงโลด) พับเข้าซิ นี่เราทำได้แล้วนี่ เราจะซื้อที่ดินได้แล้ว
เราจะแต่งที่ดินเสียให้เรียบเขียว (ใฝ่ฝัน) ที่ต่างว่ามึงงานวัดมีเย็ก มีละคอนมา
เล่นแถวใกล้ ๆ บ้านเรา เราก็จะปิดประตูบ้านแล้วก็ไปคุ้มกันให้สบายใจเลย ตอน
เปิดโกเขาเลา ตอนวันความเขาคอก แลเราก็จะพากันไปคุยเย็ก
- ใหญ่ - แต่ต้องเอาหญ้าทิ้งไว้ให้กระต่ายกินก่อน (หัวเราะ) เห็นไหมละ ฉันไม่ลืม เมื่อไหร่
เราจะเริ่มกันเสียทีละยอด
- ยอด - อีกเดือนเดียว ฉันจะเขียนจดหมายส่งไปให้เจ้าของที่ แล้วให้ตาพุ่มออกเงิน 100
บาท ไปวางมัดจำไว้ก่อน เอ - เสียงใครกำลังเข้ามา พวกเราอย่าไปบอกคนอื่น
นะ เราสู้กันแต่ลำพังเราสามคนเท่านั้น
(ไปรง หยิก กับพวง เดินพูดกันเข้ามา หางไม้ค)
- หยิก - ฉันไม่ได้ทำอะไรหรอกพี่ไปรง เพียงแต่ถามดูเท่านั้น
- ไปรง - แหม - แต่ถามฉันบ่อยจนกระทั่งฉันรำคาญ ถ้าแกควบคุมเมียของตัวเองไม่ได้
แล้วใครจะไปควบคุมให้ได้อะไร
- หยิก - โซ - ฉันก็ไม่ได้พูดอะไรหรอก เพียงแต่ถามดูเท่านั้น
- พวง - ทำไมแกไม่บอกในทางเมียนั้นมันรู้จักอยู่กับเหยาเผ่ากับเรื่อน อย่าปล่อยให้มาเพนพาน
แถวนี้ ประเดี๋ยวก็จะเกิดก๊วยพรอยขึ้น
- หยิก - ไม่ใช่ก๊วยพรอยอะไรของเอ็ง เจ้าพวง หรือถ้าไม่ชอบใจออกไปข้างนอกก็ได้
- พวง - (หัวเราะ) โซ - เจ้าถอย ที่แรกทำจะไปนอนที่ไปรง แต่กลับถูกพี่ไปรงตอน
เสียหน้าแหง โอหนาย่างเอ็งนะไม่มีใครเขากลัวหรอก จี - จี - จี - อวดจะเป็น
นักมวยฝีมือเอก เมื่อไหร่ก็เมื่อนั้นละวะ
- ใหญ่ - (หัวเราะเสียงอัน)

- หยิก - หัวเราะอะไรจะเจ้าใหญ่
- ใหญ่ - (หันสนั่น) หือ - ออกกระตาส กระตาสของฉันทัน
- หยิก - ออย่าแก ตัวเดียววะ อวดคี่มาหัวเราะเยาะชา ลูกขึ้นมาชีวะ ดาหรือยังละ
(หยิกถลันเข้าไปหาใหญ่ควยหมัดซ้ายขวา ใหญ่ร้องเสียงหลง)
- ใหญ่ - ยอด - ยอด ออย่าให้เขามารังแกฉันทัน (หยิกชวยหมัดเข้าใส่หน้าใหญ่ไม่หยุดยังคน
อื่น ๆ พวกนี้ร้องฉันทันใหญ่ปัดตัวเองและชกตอบบ้าง บ้างก็ตะโกนวา โห - เลือด
ไหลอาบหน้าเจ้าใหญ่หมดแล้ว)
- ยอด - (พู่น) สู้วะ - สู้วะ ใหญ่อย่าให้มันทำเอาข้างเกี้ยว (คนอื่นก็พู่นใหญ่)
- ใหญ่ - เอาละนะ (ใหญ่จับมือหยิกบิด หยิกกรวยครางควยความเจ็บปวด คนอื่น ๆ ร้องฉันทัน
ว่า ใหญ่จับมือเจ้าหยิกบิดกระดูกคงแหลกหมด)
- ยอด - ปลอยทีใหญ่ - ปลอยที - เคี้ยวตาย
(เสียงปลอยร่าง หยิกร่างลงไปบนพื้น และหยิกกรวยครางอย่างเจ็บปวด)
- โปร่ง - ต้องส่งไปบางดีเร็ว ถ้ากระดูกมือจะละเอียดหมด
- ใหญ่ - โห - ยอดก็บอกให้ฉันทัน ฉันทันสู้สิ ฉันทันไม่อยากจะให้เขาต้องเจ็บเลย
- โปร่ง - นี่พวง ชวยกันห้ามเจ้าหยิกไปใส่เกวียน ไม่ต้องตกใจเจ้าใหญ่ไม่ใช่ความของแก
ได้หยิกแน่นอนหาเรื่องของมันเอง
- ยอด - นี่โปร่ง เราอาจจะถูกไล่ออกจากงานนะ โห - เราต้องการเงินมากทีเดียว
เราอาจจะถึงคิดตรางก็ได้ไซ้ไหม
- โปร่ง - นี่ - เจ้าหยิก ถ้าเองหาเรื่องให้ไอ้สองคนนี่ต้องเขาตรางหรือถูกออกจากงานละก้อ
ชาจะเป่ารองเรื่องนี้ให้ใคร ๆ เขารู้ตัวกันหมดว่า แกเป็นคนพลด รังแกเขาก่อน
จึงได้ถูกปราบจนเป็นเช่นนี้ เอ็งไม่อยากจะเมียของเอ็งรู้เรื่องนี้ไม่ใช่รี (หัวเราะ)
ถ้าเมียของเอ็งรู้เรื่องละก็ เอ็งจะเอาหน้าไปไว้ที่ไหน
- หยิก - (เจ็บปวด) ฉันทันไม่บอกใครหรอกจะ
- โปร่ง - ใครตามก็บอกว่าถูกชวยทับเอาที่ฉันทัน เอ้า - พวงชวยกันห้ามเจ้านี้ไป
(เสียงห้ามหยิกออกจากห้องไป พร้อมกับเสียงของหยิกกรวยครางเจ็บ)
- ยอด - ไม่ต้องตกใจแล้ว ไม่ใช่ความผิดของแก แกทำตามหน้าที่ที่ฉันทันบอกให้แกทำ ไปล้าง
หน้าล้างตาเสียไป เลือดเประะไปหมด
- ใหญ่ - ฉันทันไม่ต้องการหาเรื่องเคือครอน (เดินห่างไมค์ แล้วหันมาเรียก) ยอด
- ยอด - ทำไม
- ใหญ่ - แกยังคงให้ฉันทันเลี้ยงกระตาสอยู่นะ
- ยอด - เออ - แกไม่ได้ทำอะไรผิดนี่
- ใหญ่ - ฉันทันไม่ได้ตั้งใจจะทำร้ายใคร
- ยอด - บอกให้ออกไป ไปล้างหน้าล้างตาเสีย

ฉากที่สาม

เป็นลานว่าง มีชาวบ้านมาชุมนุมรื่นเริงกัน ตั้งวงกินเหล้าบ้าง ผู้แสดงจะมีประมาณ 20 กว่าคน ปล่อยตรงกลางกว้างๆ สำหรับนาฏศิลป์ 12 คน มีซอนไม้สำหรับนั่งบ้าง.

โปรง

(นั่งกินเหล้าอยู่กับพรรคพวก ยอกเดินเข้ามา) อ้าว, ยอก บ๊ะ ไหงวันนี้มาถึงนี่ มา มา นั่งนี่ก็ได้

ยอก

อยากสนุกซักวันหนึ่ง บางทีคนเราก็คอยจะปล่อยอารมณ์เสียบ้าง

โปรง

แล้วเจ้าใหญ่ละ ไม่มาควยหรือ?

ยอก

เปล่าหรือจะ ไม่กล้าให้มา กลัวเกิดเรื่อง มันไม่ค่อยรู้เรื่องรูราว/ดี/ดีอะไรเสียเลย

โปรง

อ้าว, แล้วไว้ใจใครหรือ อยู่คนเดียวนะ

ยอก

อ้อ ฉันให้เขาไปอยู่ในยุ้งข้าว ให้เขาหมอกลูกหมาของพี่โปรงนี่ เป็นเพื่อนเล่น แล้วก็สั่งไม่ให้ออกไปไหนเป็นอันขาด (ทุกคนหัวเราะ)

โปรง

เออที ... ก็น่าสงสาร มีเพื่อนเล่นคือลูกหมา ทำไมมันชอบนั่งๆ

ยอก

มันชอบดูบุคคลาชนุ่ม ๆ นุ่ม ๆ ถ้ามีลูกหมาให้มันเล่นซักตัวละก็ มันไม่ไปไหนหรอก (ทุกคนหัวเราะ)

โปรง

เออที สนุกซักวันก็แล้วกัน (เสียงโชนขึ้น)

ม่วง

เออ ยอก สาว ๆ ทางโน้นไงละ หลายนนา หน้าคาคี ๆ ะค้อย

โปรง

ไปชียอก เออ เห็นว่าร้องเพลงได้ไม่ใช่หรือ สำแดงอะไรๆ บ้างซี

ยอก

(อาย) ก็พอได้จะพี่ (คนอื่นร้องหนุน ยอกออกไปร้องเพลง)

คำแล้ว

คำแล้ว เสียงเพลงดังแว่วมาไกล เสียงโชนเสียงกลองยั่วใจ

ชาอยู่โย เชิญมาสนุกกัน

เสร็จจากงาน มาสำราญกันเถิดเร็วพลัน เหน็จเหนื่อยกลางวัน

มีนิกห้วนเพราะว่ามียามเย็น นอนพักกายพักใจ พ้นจากตลุมตึงให้มีความสำเคื้อ

เรามีสุขเพราะทุกคนต่างปีน เพื่อนรักเพื่อนเล่นในยามค่ำคืน

มาชิมมาเอิกมา ชะ ชะ เร็ว เร็ว ชิมมาเอิกมา สนุกสนานเรามาเฮฮา

พบ พบหนาเวลาค่ำคืน

นาฏศิลป์ 12 คน ออกกร่ายรำนานาฏศิลป์จบ ยอกกลับมาที่วงเหล้าของโปรง

ก้มเหล้า สนุกสนาน กลองเพคเอาท์

ฉากที่สาม

เป็นฉากภายในยุงที่ทำงานนี้ ภายในยุงอาจจะมีกองทางหรือมีสิ่งประกอบอื่นใดที่ทำให้บรรยากาศของการเป็นยุงเป็นฉากภายใน แสงคอนข้างสลัวตอนแรกกลองจับใหญ่ในระยะทางขณะที่คนตรีแบล็กกรวยังบรรเลงอยู่แฉ่วค่อย ๆ โคลงไถลเข้ามาเมื่อคนตรีค่อย ๆ จางหายไป

ใหญ่ - โธ - ทำไมถึงตายง่ายจังไม่รู้ เจ้าก็ตัวโตกว่าลูกหนูเป็นกายเป็นกอง ฉันไม่ได้ดูยแรงเท่าไร ปอกเคียวเท่านั้นแหละตายได้ โธ - นี่ตายอกรูว่าฉันทำให้เจ้าตายละก้อ เขาอาจไม่ให้ฉันเลี้ยงกระต่ายก็ได้ อ้อ นี่มันไม่ใช่เรื่องที่ร้ายแรงถึงกับจะต้องไปซ่อนในพุ่มไม้ไม่ใช่ไร ไม่ร้ายแรงอะไร ฉันจะบอกกับยอควา ฉันพบมันตายอยู่อย่างนี้ (ถอนใจ) เฮอ - แต่แล้วยอควาก็จะรู้ เขาก็ว่า " แก้วมันตาย อย่ามาปิดฉันเสียให้ยากเลย " (โกรธ) โธ - ไฉนมาว่า ทำไมถึงตายง่ายอย่างนี้ละ (ร้องไห้) ฮี - แต่บางทียอควาอาจจะไม่ถือโทษมาเล็กๆ อย่างนี้มันไม่มีความหมายและสำคัญอะไรนี่

(จรวยศรี โผล่เข้ามาในยุง)

จรวย - (หางไม้) ถืออะไรอยู่ในมือรีจะ พอดพุ่มนอย
ใหญ่ - (จอจรวย) ยอควาเขาห้ามไม่ให้ฉันพูดหรือคุยอะไรกับเธอทั้งนั้น
จรวย - (หัวเราะ) ออ - ยอควาออกคำสั่งอะไรละก้อแก้วตามทั้งนั้นรี
ใหญ่ - ถายอควาว่าฉันพูดกับแกละก้อ เขาจะไม่ให้ฉันเลี้ยงกระต่าย
จรวย - เขาคิดว่าประเคียวหยิกจะหึงษ์ หยิกเขาวาเขาถูกซ่อนไม้เท้ามือหัก ไปหลอกเด็กกงจะเชื่อ ฉันรู้หรอกนา ซอนไม้ซอนเมี้ยที่ไหนกัน เอาเถอะ ถ้าเขามุมบามอะไรขึ้นอีก แก้วหักมือเขาเสียบ กข้างหนึ่งก็แล้วกัน

ใหญ่ - อย่าพูดเสียให้ยากเลย ฉันไม่พูดกับเธอหรอก
จรวย - คนอื่น ๆ เขาไปเที่ยวบางลี้กันหมด อีกนานกว่าเขาจะกลับกัน ทำไมฉันจะพูดกับแกไม่ได้ โธ - ฉันไม่ได้พูดกับใครเลย เหงาจะตายไปแล้ว

ใหญ่ - ฉันจะไม่พูดกับเธอ
จรวย - ฉันเหงา แกนะพูดกับใครต่อใครก็ได้ ส่วนฉันสิพูดกับใครไม่ได้นอกจากกับหยิก เพราะว่าหยิกเขาซึ้งหึงษ์ โธ - เป็นแก ๆ จะรู้สึกลังใจ ถ้าแกไม่ได้พูดกับมนุษย์อื่น ๆ เลย

ใหญ่ - ก็ฉันไม่ควรพูดกับเธอ นี่ ยอควาเขาลัวเกิดเรื่อง

จรวย - เอะ นั่นแกเอาอะไรซุกไว้ที่นั่นนะ

ใหญ่ - (เสรวาโสรก) ลูกหมา ลูกหมาของฉันเอง (ร้องไห้)

จรวย - อ้าว - ตายเสียแล้ว

ใหญ่ - ตัวมันเล็กเหลือเกิน ฉันเล่นกับมัน มันทำท่าจะกัดฉัน ฉันก็ทำท่าจะตบมัน แล้วมันก็ตบมัน แล้วมันก็ตาย

จรวย - พุทโธ - สมบัติกับลูกหมาตัวเดียวก็เสรวาโสรกไปได้ ลูกหมาหาได้งายณไป มีอยู่เต็มบ้านเต็มเมือง

- ใหญ่ - ไม่ใช่นะ ยังงั้น ยอกเขาจะไม่ให้ฉันเลี้ยงกระต่ายนะนะ
- จรวย - ทำไมถึงอย่างนั้นละ
- ใหญ่ - เขาว่า ถ้าฉันทำอะไรผิดละก้อ เขาจะไม่ให้ฉันเลี้ยงกระต่าย
- จรวย - แก่น้ำมันข้างคลังกระต่ายเสียเหลือเกิน มันเรื่องอะไรกัน
- ใหญ่ - (อึ้งคิออยู่ครู่ใหญ่) ฉันชอบดูสิ่งนุ่ม ๆ อย่างกับกระต่ายขนปุย ๆ
- จรวย - แก่นมันบาแน
- ใหญ่ - ฉันไม่บา ยอกเขาว่าฉันชอบเอานิ้วดูของนุ่ม ๆ
- จรวย - ความจริงใคร ๆ ก็ชอบของนุ่ม ๆ เหมือนกันทั้งนั้น ฉันเองก็ยังชอบดูก้ามแพหรือ ก้ามหมีเลย แกชอบดูก้ามหมีเล่นไหม
- ใหญ่ - (เสียใจ) ชอบสิ ทำไมจะไม่ชอบ ฉันเคยมีผืนหนึ่ง ป่าบูแก่ให้ เออ - แล้ว มันหายไปไหนก็ไม่รู้ ฉันทำหายเอง นานมาแล้ว
- จรวย - แก่นมันบา มีความกึกเหมือนเด็ก ๆ แต่ฉันก็พอจะเข้าใจความรู้สึกของแกอยู่บางครั้ง ฉันเองก็เหมือนกัน เวลาทำผมฉันชอบนั่งดูผมของฉันเล่น เพราะว่าผมของฉันนะ ละเอียดย่นมิดี คนบางคนผมหยาบเหมือนเส้นลวด อย่างกับหยิกตัวของฉันนี่ แหมผม หยาบเหลือ ส่วนผมของฉันช่อนนุ่ม เพราะฉันหมั่นแปรงมันบ่อย ๆ ทำให้ผม ละเอียดย่นมิดี ไม่เชื่อดองขี้คู้สิ นี่สองกล่าแถวนี้ เป็นยังงี้ใหญ่ (ใหญ่คลำผมจรวย) อย่าใหญ่ นะ
- ใหญ่ - แหม นุ่มดีจัง (ค้างขึ้น) แหม - นุ่มดีจัง
- จรวย - นี่ ๆ ๆ ทำผมฉันยุ่งหมกแล้ว (โกรธ) พอที่เถอะ (ใหญ่ยังคงคลำผมคลำต่อไป) บอกว่าพอที่เถอะ (ร้อง) เอะ บอกว่าให้ปล่อย ปล่อย นี่แกบีบคอฉันนี่ (ร้อง) ปล่อย
- ใหญ่ - (ตกใจ) อัยยาร์อง (เอามืออุดปากจรวย จรวยพยายามแผดเสียงให้ปล่อย เสียงคล้ายปลุกปล้ำตอสูรนานพอสมควร ตลอดเวลาใหญ่ร้องวิงวอน) โอ - อัยยาร์อง โอ - อัยยาร์อง โอ - อัยยาร์อง เที่ยวยอดรู้เขา เขาจะโกรธ โอ - (เสียงกระตักน้ำกร๊อบ ร้างจรวยร้องสู้ฟัน ใหญ่หอบ แล้วค่อย ๆ รู้สึกตกใจ) เอ - นี่ ฉันทำสิ่งร้ายลงไปแล้ว - หรือนี้ ฉันทำผิดอย่างร้ายแรงลงไปแล้วสินี้ ร้านเนื้อที่เคียว ยอดทองโกรธแน่ เขาสั่งว่าให้ไปซ่อนอยู่ในพุ่มไม้จนกว่าเขาจะมา ฉันต้องไปซ่อนใน พุ่มไม้ ไปซ่อนในพุ่มไม้จนกว่าเขาจะมา
- โปรง - เห็นจะเป็นใหญ่แน่ไม่มีปัญหา ใหญ่แน่ ต้องไปช่วยกันจับตัวมายอกแกเกิดความมันจะหนี ไปทางไหนรู้ไหม
- ยอก - อาจจะไปทางตะวันตก เพราะเรามาจากทิศตะวันออก
- โปรง - ต้องช่วยกันตามจับตัวให้ได้
- ยอก - (ออวอน) เอาแต่เพียงจับมาขังไว้ก่อน อย่างนี้จะได้อะไรใหม่ มันเป๋! คนสติไม่คีนะ พี่โปรง มันไม่เคยทำอะไรควยเจตนาร้ายเลย
- โปรง - มันยากอยู่สักหน่อย เกี่ยวกับเจ้าหยิก เจ้าหยิกนั้นมันคงยังเคืองเรื่องที่ผมต้องเสียมือไปข้างหนึ่ง คีตางว่าไอพวกนี้มันจับใหญ่มัดใส่กรง แล้วทำทรมานทรมานต่าง ๆ นา ๆ อย่างนี้มันไม่ดีเลยนา ยอกนา

- ยอ ด - นั้นนะซี - นั้นนะซี
- โปรง - แกจะตองคักใจให้เค็ดชาด แกปลอยไทม์หนีไปก็ไม่ได้ไซ้ไหมละ
- ยอ ด - นั้นนะซี ถ้าไม่มีฉันไปควมมันคงอดตายเท่านั้นเอง
- โปรง - ๗ และถ้าแกปลอยให้คนอื่นเขาตามจับเจ้าใหญ่ เขาก็จะลำน้อย่างกับหมูกับหมา
- ยอ ด - แกจะให้ฉันทำอะไร
- โปรง - เวลาไอ้คูบของฉันถูกคนไม่คมทับหลังหัก ต้องทรมานครวญครางฉันก็ตอหักใจช่วยมันให้พ้นทุกข์ไปเสียเร็ว ๆ นี่เป็นของฉัน ฉันจะให้แกยืมไปใช้ก่อน เข้าใจไหม
- ยอ ด - เข้าใจ
- โปรง - ถ้าเช่นนั้น แกไปก่อน

(-----โฆษณา-----)

ฉากเดียวกับฉากที่ ๑

ริมธารน้ำซึ่งยอ ดกับใหญ่ ได้มาพักในคืนแรก

- ใหญ่ - ยอ ด - ยอ ด - ยอ ด
- ยอ ด - (พูดยิ้ม ๆ) ตะโกนทำไมกันนะ (ใหญ่พรวดพราดออกมาจากพุ่มไม้)
- ใหญ่ - ยอ ดจะไม่ทิ้งฉันไม่ใช่หรื ฉันรู้หรือกะว่ายอ ดจะไม่ทิ้งฉัน
- ยอ ด - (คอย ๆ นั่งลงใกล้ใหญ่) ไม่ทิ้ง
- ใหญ่ - เห็นไหมละ ฉันรู้แล้วเชื่อว่ายอ ดจะไม่ไซ้คนเช่นนั้น (นั่งไปครู่หนึ่ง) นี่ยอ ด
- ยอ ด - อะไร
- ใหญ่ - ฉันทำผิดร้ายแรงอีกอย่างหนึ่งแล้ว
- ยอ ด - มันไม่สำคัญหรือ (เสียงคนกุกองมาแต่ไกล)
- ใหญ่ - นี่ยอ ด
- ยอ ด - อะไร
- ใหญ่ - นี่ทำไมแกไม่บอกว่าฉันเล่า
- ยอ ด - บนหรือ
- ใหญ่ - ฮือ เหมือนอย่างที่เคย อย่างที่ว่า " ถ้าฉันไม่มีแกคอยเป็นห่วงแหวนกอยู่ละก็ฉันก็จะทำอะไรต่ออะไรได้ตามชอบใจ " อย่างนั้นนะ
- ยอ ด - ให้ตายสิเอ้า แกนี่ช่างจำอะไรที่เกิดขึ้นไม่ได้เสียเลย แต่อะไรที่ฉันพูดกับแกและแกจำได้
- ใหญ่ - ทำไมไม่บ่นไปละ
- ยอ ด - (พูดยอย่างไม่มีจิตใจ) ถ้าฉันอยู่ตามลำพังของฉัน ฉันจะไม่ลำบากอย่างนี้เลย ฉันจะหางานแล้วจะไม่มีเรื่องเค็ดครอน (หยุกพูด)
- ใหญ่ - ว่าต่อไปสิ เวลาหยุดงานแกทำอะไร
- ยอ ด - เวลาหยุดงานจะไปเที่ยวไหนก็ได้ เล่นบิลเลียด เทียวผู้หญิง (หยุกพูด)
- ใหญ่ - (รอฟังควความกระหาย) ว่าต่อไปสิยอ ด เอ - นี่แกจะไม่คุยฉันต่อไปหรื
- ยอ ด - ไม่คุยอีกแล้ว

- ใหญ่ - เอาเถอะ ถ้าแกไม่ต้องการฉัน ฉันก็จะไปหาที่อยู่ตามป่าตามเขาตามประสาของฉัน
ก็ได้
- ยอด - ฉันต้องการให้ใหญ่อยู่กับฉันนี่
- ใหญ่ - ถ้างั้น เล่าเรื่องนั้นให้ฉันฟังอย่างก่อน ๆ น้อสิ
- ยอด - เรื่องอะไร
- ใหญ่ - เรื่องคนคล้าย ๆ กับเรานี้ละ
- ยอด - คนคล้าย ๆ กับเรานี้ละ หาหลักแหล่งไม่ได้ เป็นคนที่ว่าเหวที่สุดในโลก
วงศ์วานญาติก็ไม่มี ไม่มีอะไรแม้แต่สักอย่างที่จะยึดเป็นหลักฐานได้
- ใหญ่ - (ร้องด้วยความสุข) แต่ไม่ใช่เรา นอกซิว่าเรานะเป็นยังงี้
- ยอด - แต่ไม่ใช่เรา
- ใหญ่ - เพราะว่า ----
- ยอด - เพราะว่าฉันมีแก
- ใหญ่ - แล้วฉันมีแกคอยเอาใจใส่ดูแลกันและกัน นี่แหละเรามาเป็นอยู่อย่างนี้เอง
(เสียงกุกองเข้ามาไกล)
- ใหญ่ - เล่าต่อไป แล้วเป็นยังงี้
- ยอด - ใหญ่จอมมงไปข้างหน้าขามฝั่งห้วยไปทางโน้น เวลานั้นเล่าให้แกฟังแกแทบจะมอง
เห็นภาพของมันทีเดียว (เสียงกุกองเข้ามา) เราจะหาที่แปลงเล็ก ๆ สักแปลง
หนึ่ง (ยอดซันนกปิ่นมีเสียง)
- ใหญ่ - เล่าต่อไปสิ เราหาที่ใดแปลงเล็ก ๆ ใดแปลงหนึ่งแล้วเราทำยังงี้
- ยอด - เราจะเลี้ยงวัว เลี้ยงหมู เลี้ยงไก่
- ใหญ่ - (ตะโกน) แล้วก็กระต่าย
- ยอด - ฮือ - แล้วก็กระต่าย
- ใหญ่ - แล้วฉันจะได้เป็นโคเลี้ยงกระต่าย
- ยอด - แกจะโคเป็นคนเลี้ยงกระต่าย
- ใหญ่ - (หัวเราะ) เล่าต่อไปซิยอด ว่าเมื่อไหร่เราจะลงมือทำละ
- ยอด - อีกไม่ช้า
- ใหญ่ - แกกะฉัน
- ยอด - แกกะฉัน ต่อไปนี้จะไม่มีใครทำรุ่นต่ออีก จะไม่มีเรื่องเดือดร้อน ไม่มีใครตั้งหน้าทำ
รายใคร
- ใหญ่ - ฉันนี้กว่าแกโกรธฉันเสียอีก
- ยอด - เปล่าเลยใหญ่เอ๋ย ฉันไม่โกรธแก ฉันไม่เคยโกรธแก ให้แก่รู้ไวด้วย
(เสียงกุกองเข้ามา)
- ยอด - (ซันละปิ่นอีกครั้งหนึ่ง)
- ใหญ่ - ไปหรือยังละ ไปเร็ว ๆ เข้าเถอะ
- ยอด - ไปเดี๋ยวนี้ละ

กลอง

โคลสดเห็นยอดซันนกปิ่นจอตหายทอยของใหญ่แล้วกลองถอยห่าง เห็นภาพคนทั้งสองอยู่ใน

ระยะทางยอคยื่นบังใหญ่ เสียงปืนกังขึ้นเห็นร่างของใหญ่ล้มลง ต่อจากนั้นได้ยินเสียง
กุกองนอกฉาก มีเสียงโปรงตะโกนเรียกเข้ามาว่า

โปรง - (ตะโกน) ยอค ๆ ๆ นั้นแกอยู่ที่นั่นหรือ
(ในกลุ่มของคนทีวิ่งเข้ามาในฉาก คนแรกคือหยิก ตามมาด้วยโปรง และคนอื่น ๆ
ยอคคอย ๆ ทรุกตัวลงคุกเข่า มองร่างใหญ่ซึ่งนอนอยู่บนพื้นทราย โปรงเดินไป
ตรวจบาดแผลของใหญ่ แล้วคอย ๆ ลุกขึ้นมา พูกรับยอคด้วยความเห็นอกเห็นใจ)

โปรง - คนเรา บางทีก็จำเป็นต้องทำเช่นนี้

พวง - แกทำได้ยังไงนะ

ยอค - (พูดยาวเหยียดยออ่อน) ฉันทำไปแล้ว

หยิก - มันมีปืนไซไหน

ยอค - มันมีปืน

หยิก - แล้วแกก็แย่งปืนจากมันมายิงมันตาย

ยอค - (เสียงแหวเบาเกือบจะเป็นเสียงกระซิบ) ถูกแล้ว ฉันทำเช่นนั้น

โปรง - (จับที่ข้อศอกของยอคดึงมา) ไปเถอะยอคแกกับฉันไปหาเหล้ากินเสียให้เมาเลย
(โปรงคอย ๆ ดึงยอคให้ลุกขึ้นจากท่าคุกเข่า)

ยอค - (พิมพ์ความคันตันใจ) ก็ดีเหมือนกัน

(ยอคและโปรงเดินออกไปอย่างเชื่องช้าปราศจากชีวิตจิตใจ หยิกและพุ่มมองตามคน
ทั้งสองที่หน้าแสดงความพิศวงแล้วเดินตามคนทั้งสองออกไป

(คนตรี หันเข้าหาเพลงไตเต็ด ถ้าเวลาพอก็ให้ชาหนึ่งไตเต็ดอีกครั้ง)